

โรคกลัวนาทัยม PSEUDORABIES

โดย

ครรชิต นาคสวัสดิ์ ลต. บ.
กรมการปศุสัตว์

โรคนี้เป็นโรคที่ต่อชั่งไม่ค่อยจะได้พบบันก สัตว์จะมีอาการกลั้งเกลือกหรือเอาส่วนใดส่วนหนึ่งถูกบันกในห้องโถง หรือเลียส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายอยู่ตลอดเวลา หลังจากนั้นจะมีอาการขึ้นมาแบบตามลำดับภายใน ๒—๓ ชั่วโมง หลังจากแสดงอาการขึ้นมาแบบ โรคเป็นแก่สุนัข แมว โค หมู และหนู

พาเหตุ ในปี ๑๕๓๐ Shope เป็นผู้เจ้าไวรัสจากสมองของวัวควันซึ่งในฝรั่งเศษ ๑๗ ตัวควันยังคง แต่ได้ตายไปแล้ว เพราะโรคติดต่อ ๕ ตัว ละลายในน้ำเกลือฉีดเข้าหลอดโลหิตดำของกระต่าย ปรากฏว่ากระต่ายเกิดมีอาการเข่นเดียวบันบัว เชื้อไวรัสสามารถผ่านหม้อกรอง Chamberland L ๓ และ Berkefeld V, N, และ W ได้ ระยะพักใจในกระต่ายประมาณ ๑—๓ วัน สำหรับกระต่ายที่น้ำไวรัสเข้าไป อาจจะพบรักษาอยู่ รายเดือน ก็ปอก แสงทสมอง แต่ทั่วไป ในเดือน กันยายน ๘—๑๕ วัน หาจอยเอากล่องเก็บไวรัสใน Glycerol ๕๐% ในตู้เย็น จะยังคงอยู่ถึง ๑๕๕ วัน หาจอยเอาระพิษจากกระต่ายนัดกลอกโคไก่ผิวหนัง จะแสดงอาการใน ๔ วัน.

หากทดลองน้ำ แมว หนู เยค และ หมู ก็ได้ผลเช่นเดียวกัน หากการทดสอบน้ำสัตว์ที่อยู่ควันยังไม่ติดกัน แต่สำหรับการติดต่อตามธรรมชาติ ยังไม่มีการทราบว่าติดต่อจากไหนได้อย่างไร.

อาการ แรกเริ่มน้ำอาการคันตามผิวหนัง สัตว์จะเลียตามทະโพกและขาหลัง และเที่ยวบูดตามทันทีใน คอก เสร้า จนกระแทกจนล่วงและผิวหนังอักเสบ บางครั้งกัดแหะหัวใจ ในราวด้วย ๒๕ ชั่วโมง สัตว์จะนอนลูกไม่ได้เนื่องจากขึ้นมาแบบตามรhythmus น้ำลายไหล ยางครั้งมีอาการขึ้น เคยวัน สัตว์จะหายใจใน ๓๖—๔๘ ชั่วโมง โดยมีอาการชักกระแทก หายใจลำบาก ความร้อนสูงขึ้น สำหรับกระต่ายที่ทดลองน้ำพิษเข้าให้ผิวหนัง จะมีไข้และคันบริเวณหลังและท้ายใน ๖—๒๕ ชั่วโมงหลังจากแสดงอาการ ถ้ามีน้ำพิษ cerebral กระต่ายจะมีอาการคนกระหนก วิงชันโน่นชันนั้น และตัวแข็งเหยี่ยดกรง กล้ามเนื้อชักกระแทก.

การรักษา ยังไม่มีการค้นพบ.